

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/837/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812210568
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812210568.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa S., zastúpenej R. proti odporkyni E., o zaplatenie 1.856,98 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. mája 2013, č.k. 10C/64/2013-50, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.245,80 Eur so 16,90 % ročným úrokom zo sumy 829,85 Eur od 30.03.2012 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 829,85 Eur od 30.03.2012 do zaplatenia, s 25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 102,41 Eur od 1.4.2012 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 708 ods. 1, 2, § 710, § 711 ods. 1 a § 497 Obchodného zákonníka. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 02.06.2006 bola medzi K. a odporkyňou uzavretá Zmluva o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA, na základe ktorej sa banka zaviazala zriadiť a viesť pre odporkyňu bežný účet. Zároveň bola odporkyni vydaná platobná karta Cirrus/Maestro na výber peňažných prostriedkov v sume 5.000,- Sk. Dňa 28.03.2007 bol medzi bankou a odporkyňou uzavretý Dodatok č. 1 k zmluve, na základe ktorého banka umožnila prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte s maximálnym debetným rámcom v sume 25.000,- Sk s úrokovou sadzbou 12,50 % ročne. V prípade zmluvne povoleného prečerpania peňažných prostriedkov bol navrhovateľ oprávnený vzniknutý debetný zostatok úročiť debetnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90 % ročne v súlade so Sadzobníkom úrokových sadzieb platných od 15.03.2012. V prípade nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov debetná úroková sadzba predstavovala 25 % ročne, čo vyplýva zo sadzobníka úrokových sadzieb platného od 01.02.2011. Vzhľadom k tomu, že na účte odporkyne nebolo dostatok finančných prostriedkov k zaplateniu jej splatných záväzkov z povoleného prečerpania, bola navrhovateľom dňa 03.05.2010 vyzvaná k zaplateniu dlhu na prečerpaní bežného účtu v sume 156,97 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa na výzvu navrhovateľa žiadnym spôsobom nereagovala, navrhovateľ listom zo dňa 31.05.2010 odporkyni oznámil zosplatenie úveru ku dňu 31.5.2010. Súčasne ju vyzval k zaplateniu dlžnej sumy 1.006,20 Eur, najneskôr do 11.06.2010. Súd prvého stupňa konštatoval, že pohľadávka navrhovateľa ku dňu 29.03.2012 predstavuje úverovú istinu v sume 829,85 Eur, zmluvné úroky vo výške 16.50 % ročne v sume 313,61 Eur, úroky z omeškania v sume 518,18 Eur, poplatky v sume 92,93 Eur. Ku dňu 31.03.2012 je na úverovom účte odporkyne evidovaný nepovolený debetný zostatok v sume 102,41 Eur, ktorý je v súlade so sadzobníkom úrokových sadzieb platných od 01.02.2011 úročený debetnou úrokovou sadzbou vo výške 25 % ročne. Odporkyni preto uložil povinnosť v súlade s citovaným ustanovením § 708, § 710 a nasl. Obchodného zákonníka a § 497 Obchodného zákonníka zaplatiť navrhovateľovi úverovú istinu v sume 829,85 Eur, debetný zostatok na bežnom účte

vyčíslený ku dňu 31.03.2012 v sume 102,41 Eur, zmluvné úroky vyčíslené ku dňu 29.03.2012 v sume 313,61 Eur. V časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplataenia úroku z omeškania v sume 518,18 Eur, vyčísleného ku dňu 29.03.2012 a poplatkov v sume 92,93 Eur, súd jeho návrh ako nepreukázaný zamietol. Navrhovateľ nepreukázal a z doložených listinných dôkazov nevyplýva, že medzi účastníkmi boli dojednané poplatky a za aké konkrétne bankové služby. Nie je zrejmé, za aké úkony navrhovateľ odporkyni tieto poplatky účtoval. Rovnako ani zo sadzobníkov úrokových sadzieb nie je možné zistiť, aké poplatky predstavuje žalovaná suma 92,93 Eur. Z týchto dôvodov súd nárok navrhovateľa na zaplataenie poplatkov nepovažoval za preukázaný a zamietol ho. Rovnako sa to týka aj uplatnených úrokov z omeškania v sume 518,18 Eur, vyčíslených ku dňu 29.03.2012. Nie je zrejmé, akým spôsobom dospel navrhovateľ k výške uplatneného úroku z omeškania, z akjej sumy bol úrok z omeškania vypočítaný, odkedy navrhovateľ úrok z omeškania uplatnil, čo nie je možné zistiť ani z počítačového výstupu založeného v spise na čl. 22 až 29, ktorý je nezrozumiteľný a neurčitý. Naviac, ak bol úrok z omeškania v sume 518,18 Eur vyčíslený z úverovej istiny v sume 829,85 Eur, súd dáva do pozornosti, že takto vyčíslený úrok z omeškania predstavuje 62,44 % istiny, čo je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Takéto dojednanie je neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči dobrým mravom, nakoľko výška úroku z omeškania predstavuje viac ako 50 % dlžnej úverovej istiny. Vzhľadom k tomu, že nárok na zaplataenie úroku z omeškania v sume 518,18 Eur navrhovateľ riadne nepreukázal, bol zamietnutý. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, preto mu trovy konania neboli priznané.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku s tým, aby odporkyni bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.856,98 Eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 829,85 Eur vo výške 16,90 % ročne od 30.03.2012 až do zaplataenia, úrokom z omeškania zo sumy 829,85 Eur vo výške 25 % ročne od 30.03.2012 až do zaplataenia, úrokov z omeškania zo sumy 406,54 Eur vo výške 25 % ročne od 30.03.2012 až do zaplataenia a úrokom zo sumy 102,41 Eur vo výške 25 % ročne od 01.04.2012 až do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Súdu prvého stupňa vytykal, že i napriek tomu, že vyzval navrhovateľa výzvou zo dňa 16.10.2012, aby uviedol spôsob výpočtu úrokov z omeškania a špecifikoval poplatky, na ktorú výzvu navrhovateľ odpovedal podaním zo dňa 09.01.2013, žiadnym spôsobom sa s tam uvedenými tvrdeniami nevysporiadal. I napriek tomu, že súd prvého stupňa eviduje predmetné podanie zo dňa 09.01.2013, ktorým navrhovateľ špecifikoval výpočet úrokov z omeškania a špecifikoval aj poplatky (z čoho pozostávajú), súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa v časti vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 518,18 Eur a vyčíslených poplatkov vo výške 92,93 Eur z dôvodu, že navrhovateľ predmetné úroky z omeškania a poplatky údajne nešpecifikoval, a teda nárok navrhovateľa považoval za nedostatočne preukázaný. Navrhovateľ zastáva názor, že predmetným podaním zo dňa 09.01.2013 dostatočným spôsobom vysvetlil a preukázal spôsob výpočtu úrokov z omeškania a poplatkov. Poukazoval na to, že podanie zo dňa 09.01.2013, okrem špecifikácie úrokov a poplatkov, obsahovalo aj úpravu petitu v časti sadzby úroku z omeškania, s ktorou sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevysporiadal, keď priznal navrhovateľovi úrok z omeškania len v pôvodne požadovanej sadzbe 9 % ročne, napriek tomu, že navrhovateľ v upravenom petite požadoval úrok z omeškania v sadzbe 25 % ročne. Napriek tomu, že podanie bolo súdu riadne doručené a podľa odôvodnenia rozhodnutia sa nachádza v súdnom spise, súd prvého stupňa na obsah podania navrhovateľa neprihliadol. Mal za to, že neprihliadnutím na predmetné podanie bola postupom súdu navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom a zároveň súd neúplne zistil skutkový stav veci, keď nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia úrokov z omeškania z úrokov z úveru a poplatkov považuje navrhovateľ za zmatečné, nedostatočne odôvodnené a z tohto dôvodu nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení rozsudku súd nevysvetľuje, z akého dôvodu tento nárok navrhovateľa zamietol.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že úverová zmluva v uzatvorenom znení predstavuje záväzok dodávateľa a spotrebiteľa, a teda je nevyhnutné prihliadať na dané zmluvy ako zmluvy spotrebiteľské, s prihliadnutím na skutočnosť, že sú uzatvorené podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Z úverovej zmluvy, uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou vyplýva, že sa jedná o typovú zmluvu na predtlačenom formulári, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť, pozmeniť, resp. doplniť. Spotrebiteľ v prípade takýchto

zmlúv môže len zmluvu ako celok odmietnuť, alebo sa podrobiť všetkým ustanoveniam zmluvy, vrátane obchodných podmienok. Citovala ust. § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka § 2 písm. c), § 3 ods. 11 zákona č. 250/2001 Z. z. S poukazom na citované zákonné ustanovenia vyslovila názor, že úroky z omeškania, ktoré prekračujú zákonné úroky z omeškania, sú v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý, podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia vec vrátiť okresnému súdu v napadnutej časti na ďalšie konanie. Vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne. Konanie súdu prvého stupňa je v danom prípade postihnuté procesnou vadou, citovanou v ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný (zákonu sa priečiaci) procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý. Vo výroku, ktorým bolo návrhu vyhovené, rozsudok súdu prvého stupňa nebol účastníkmi napadnutý odvolaním, tento nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporkyni domáhal pôvodne zaplattenia sumy „vo výške 1.856,98 Eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 829,85 Eur vo výške 16,9 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia, s úrokom z omeškania zo sumy 829,85 Eur vo výške 9 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia, úrokom z omeškania zo sumy 406,54 Eur vo výške 9 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia a s úrokom zo sumy 102,41 Eur vo výške 25 % ročne od 01.04.2012 až do zaplattenia“. Uznesením zo dňa 16.10.2012, č.k. 4Ro/182/2012-34 súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia svoj návrh na začatie konania doplnil tak, že presne uvedie, akým spôsobom bol odporcovi účtovaný navrhovateľom uvádzaný úrok z omeškania, t. j. z akej sumy a v akej úrokovej sadzbe, za aké časové obdobie, na základe akého právneho titulu (presne určí ustanovenie zmluvy alebo zákona) bol účtovaný, špecifikuje, čo tvorí a na základe akých ustanovení zmluvy boli odporkyni účtované poplatky. Navrhovateľ podaním, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 15.01.2013, na výzvu reagoval a zároveň navrhol, aby odporkyni bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.856,98 Eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 829,85 Eur vo výške 16,90 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia, s úrokom z omeškania zo sumy 829,85 Eur vo výške 25 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia, úrokom z omeškania zo sumy 406,54 Eur vo výške 25 % ročne od 30.03.2012 až do zaplattenia a úrokom zo sumy 102,41 Eur vo výške 25 % ročne od 01.04.2012 až do zaplattenia. Z podania nepochybne vyplýva, že v danej veci upravitel' petít pôvodného návrhu.

Navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania (§ 95 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Zmenou návrhu je najmä rozšírenie návrhu do jeho rozsahu. Ide tu o kvantitatívnu zmenu návrhu, ktorá spočíva v tom, že navrhovateľ žiada súd, aby mu prisúdil viac, ako požadoval v pôvodnom návrhu, alebo že uplatní počas konania aj ďalší nárok.

Pretože prípadné zmeny návrhu nemôžu byť podľa zákona ponechané celkom v neobmedzenej dispozícii účastníkov konania, ukladá sa súdu, aby rozhodol z úradnej povinnosti, či takúto zmenu pripúšťa alebo nepripúšťa. Prítom je povinný dať aj odporcovi navrhovateľa možnosť, aby sa k

navrhovanej zmene vyjadril. Pokiaľ nerozhodne súd o navrhovanej zmene a rozhodne o pôvodnom návrhu, jedná sa vždy o podstatnú vadu, ku ktorej odvolací súd musí prihliadať v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. Vadným je aj postup súdu, ktorý konal a rozhodol o prípadnom zmenenom návrhu napriek tomu, že predtým nerozhodol o jeho prípustnosti.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ust. § 95 O.s.p., keď nerozhodol o zmene (rozšírení) návrhu, ktorý bol navrhovateľom súdu prvého stupňa riadne predložený. Konal a rozhodol o pôvodnom návrhu navrhovateľa. Jedná sa tak o procesné pochybenie prvostupňového súdu, ktoré má vplyv na rozhodnutie vo veci samej, tak ako to má na mysli ust. § 212 ods. 3 O.s.p. Je preto povinnosťou prvostupňového súdu najskôr rozhodnúť o zmene návrhu, ustáliť predmet konania a až po ujasnení predmetu konania, nanovo rozhodnúť. Povinnosťou súdu prvého stupňa pritom bude v ďalšom konaní sa aj skutkovo vypořadať s podaním navrhovateľa, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 15.01.2013 tak, aby úvahy o skutkových, ako aj právnych záveroch boli riadne a zrozumiteľne odôvodnené, a aby nevznikali pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia zo strany účastníkov konania.

Zrušený bol aj výrok o náhrade trov prvostupňového konania, pretože v prípade, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).
Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.